2-231158565-12-2-07112023-1
Dosarul nr. 2-22801/23

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

09 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Muruianu Maria
Grefieri Popa Veronica, Cuțitaru Laurența

Examinând în ședință publică, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Olga către Ursu Victor, cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmășie,-

CONSTATĂ:

La 07.11.2023 Ursu Olga a sesizat Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu acțiune către Ursu Victor cu privire la partajarea bunurilor deținute cu drept de proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii invocă că la data de 06 octombrie 2023, la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Ursu Olga a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursu Victor privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

Indică că, odată ce, din cauza că viața familială a eșuat și Ursu Olga a depus cerere de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei, consideră că urmează să aibă loc și partajarea proprietății comune în devălmășie a soților, iar pentru a nu tergiversa examinarea cauzei privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor, depune această acțiune separat.

Subliniază că la momentul de față, proprietatea comună în devălmășie, care îi este cunoscută lui Ursu Olga, obținută în timpul căsătoriei cu Ursu Victor, se formează din autoturismul de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere *****, numărul de înmatriculare *****, valoarea medie pe piață a căruia, conform informației preluate de pe site-ul de vânzări www.999.md, este de 16896,33 euro.

Totodată, menționează că toate actele cu privire la autoturismul menționat supra se află la pârâtul Ursu Victor. Din acest considerent, în temeiul art. 119 CPC, solicită ca instanța de judecată să-l oblige pe Ursu Victor să prezinte actele de înmatriculare, precum și contractul de vânzare-cumpărare a autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), numărul de înmatriculare *****, pe care îl deține în proprietate, pentru a stabili datele concrete cu privire la autoturism. Indică

că aceste informații sunt vitale, or, la momentul de față, Ursu Olga nu deține aceste informații.

În temeiul art. art. 20, 25 - 26 Codul familiei al RM, art. 119, art. 166–168, solicită reclamanta: partajarea bunurilor comune deținute cu titlu de proprietate comună în devălmășie a soților Ursu Olga și Ursu Victor, cu atribuirea lui Ursu Olga a unei sulte bănești în mărime de 8448,16 euro, ceea ce constituie ½ din valoarea autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere *****, numărul de înmatriculare *****.

Prin încheierile nr. 2-22801/2023 din 13.11.2023 s-a admis cererea cu privire la scutirea reclamantei de la achitarea taxei de stat; acțiunea a fost acceptată spre examinare în procedură generală contencioasă; s-a admis parțial cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. (f.d. 24-30)

La 05.02.2024, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Ursu Victor a depus referință prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a acțiunii. *(f.d. 35-37)*

În susținerea poziției sale indică că cu argumentele expuse în cererea de chemare în judecată nu este de acord din următoarele motive. Până a se căsători cu reclamanta Ursu Olga, mama sa, *****, i-a procurat, în anul 2014, automobilul VW Jetta în sumă de 10000 de euro din banii ei personali, la acel moment nu o cunoștea pe Ursu Olga. La data de *****a fost înregistrată căsătoria între Ursu Victor și reclamanta Ursu Olga la Primăria or. *****.

În timpul căsătoriei, în anul 2020, a vândut automobilul VW Jetta cu prețul de 7 mii euro. A împrumutat 7 mii euro de la mama sa, *****, care lucrează de aproximativ 24 de ani în Italia. Subliniază că mama sa, în afară de banii cu care a procurat automobilul în cauză, îi ajuta permanent cu bani pentru întreținerea familiei. Din salariile primite el nu a avut posibilitatea de a acumula bani, cu atât mai mult de a procura automobilul dat, iar alte venituri nu a avut. Din vânzarea VW Jetta a obținut 7 mii euro și, împreună cu banii împrumutați de la mama sa, în sumă de 7 mii euro, a acumulat suma totală de 14 mii euro.

Astfel, remarcă că la data de 24.10.2020 a procurat ***** cu suma de 14 mii euro, conform recipisei anexate la prezenta referință. Totodată, menționează că este atașată „Declarația cu privire la venituri și proprietate” din data de 01.03.2016, în care este indicat automobilul VW Jetta, anul de fabricare *****, și, la rubrica „active financiare”, suma estimativă de ***** euro în depozitele bancare deținute pe numele său.

În acest context reține că drept confirmare că era imposibil de acumulat suma de 7 mii euro necesară pentru procurarea automobilului *****, atașează copia extrasului din cont al „Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova”, din care se observă veniturile în medie de 5 mii lei, cu unele pauze, în dorința de a identifica un serviciu cu un venit mai mare pentru a asigura bunăstarea

familiei. Consideră că reclamanta Ursu Olga nu are nicio atribuție la partajarea automobilului dat, deoarece banii pentru automobil au provenit din banii mamei sale, *****, care poate confirma acest fapt.

Totodată, mai menționează că salariul nu era suficient pentru întreținerea familiei, călătorii și achitarea serviciilor comunale, fiind atașate facturi în valoare de 1500 lei, având un salariu de 5000 lei și un copil minor la întreținere. Însă, pentru a acoperi aceste cheltuieli, ***** contribuia mereu financiar, inclusiv în perioada în care nu activau ambii soți, Ursu Victor și Olga.

Susține că, nu corespund adevărului nici afirmațiile reclamantei că automobilul dat are valoarea estimativă de 16896 euro. Sunt atașate anunțuri în valoare de 12 mii euro; a și contactat persoana respectivă pentru a verifica dacă acesta este un preț real, iar aceasta a confirmat că livrează automobilul în termen de 14 zile la un preț de 12 mii euro, care include vămuirea și livrarea, ceea ce reprezintă un preț real pentru același model și motor de automobil, importate recent în Republica Moldova. Valoarea automobilului personal poate fi mai mică de 14 mii euro, acesta fiind exploatat în Republica Moldova, cu un kilometraj mult mai mare decât cele prezentate de Ursu Olga. La moment, automobilul personal are la bord 245 mii km și a fost exploatat deja 4 ani, valoarea acestuia neputând crește. La moment, automobilul are defecțiuni tehnice ale suspensiei, probleme ale sistemului de climatizare și zgârieturi în jurul mașinii, necesitând investiții de peste 1000 euro, ceea ce estimează valoarea automobilului ***** în jur de 10–11 mii euro.

Astfel, conchide că automobilul *****, cu numărul de înmatriculare *****, a fost procurat din sursele bănești ale mamei, *****, în sumă de 14 mii euro, la data de 24.10.2020, nefiind din mijloacele comune de bani și nici din salariul personal nu era posibil de acumulat această sumă. Ca confirmare că a fost procurat în sumă de 14 mii euro, este atașată copia recipisei fostului proprietar.

Prin încheierea din 12.02.2025, s-a admis demersul reclamantei cu privire la reclamarea probelor. (f.d. 112-114 Vol. I)

La 10.06.2025, Ursu Olga a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care solicită partajarea bunurilor comune deținute cu titlu de proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Ursu Olga și Ursu Victor, după cum urmează: atribuirea lui Ursu Olga a unei sulte bănești în mărime de 5 750,00 euro, ceea ce constituie 1/2 din valoarea autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere *****, numărul de înmatriculare *****; încasarea din contul lui Ursu Victor în beneficiul lui Ursu Olga a sumei de 5 000 euro, ceea ce constituie 1/2 din suma de 10000 euro, care a fost depozitată de către Ursu Victor la BC „Moldova Agroindbank” S.A., prin cererea-contract de deschidere a contului de depozit „*****” din *****; încasarea din contul lui Ursu Victor în beneficiul lui Ursu Olga a sumei de 4 580 euro (20 euro pe zi, în total 229 de zile), ceea ce constituie o

compensație bănească echivalentă valorii folosinței exclusive de către Ursu Victor a autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere *****, numărul de înmatriculare *****, pentru perioada 25.10.2025 (momentul desfacerii căsătoriei) – 09.06.2025; încasarea din contul lui Ursu Victor în beneficiul lui Ursu Olga a sumei de 4 749,5 lei, ceea ce constituie 1/2 din valoarea aspiratorului robot Roborock S5Max; încasarea din contul lui Ursu Victor în beneficiul lui Ursu Olga a sumei de 7 799,5 lei, ceea ce constituie 1/2 din valoarea mașinii de spălat cu uscător LG F4V5TG0W 8; încasarea din contul lui Ursu Victor a cheltuielilor de judecată, inclusiv suma de 3980 lei, achitată pentru aplicarea măsurilor de asigurare. *(f.d. 153-160)*

În motivare cererii invocă că pârâtul a prezentat un raport de evaluare nr. 02/46 din 11 februarie 2025, întocmit de către evaluatorul Mircea Victor din cadrul Biroului de evaluare „Expert-VM”, în care este indicat că valoarea autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere 2015, numărul de înmatriculare ***** este de 11500 euro.

Prin urmare, luând în considerație că este un raport de evaluare prezentat de pârât în instanța de judecată, prin care este stabilită o valoare concretă a autoturismului, reclamanta consideră necesar de a-și concretiza cerința conform valorii indicate în raport. Astfel, ½ din valoarea autoturismului indicată în raport constituie 5750 euro, sumă care urmează a fi încasată de la pârât.

Totodată, reiterează că autoturismul în cauză a fost obținut în timpul căsătoriei și constituie proprietate comună în devălmășie. Este eronat faptul indicat de pârât în referința sa, precum că autoturismul a fost obținut din surse proprii, or pârâtul nu a prezentat în acest sens nicio probă.

Consideră că pretinsa împrejurare precum că pârâtul a împrumutat de la mama sa suma de 7000 euro nu poate fi reținută ca o circumstanță în favoarea pârâtului, întrucât, în primul rând, nu a fost prezentat niciun contract de împrumut în susținerea acestei afirmații, iar, în al doilea rând, chiar și în ipoteza admisă în care mama pârâtului ar fi oferit într-adevăr o anumită sumă de bani cu titlu de împrumut, acești bani au fost destinați uzului familiei, respectiv ambilor soți. Prin urmare, potrivit regimului juridic al bunurilor dobândite în timpul căsătoriei (proprietate comună în devălmășie), atât bunul achiziționat din suma respectivă, cât și datoria aferentă cad în sarcina ambilor soți, fiind considerate coproprietate și, respectiv, obligație comună.

Cu privire la solicitarea de încasare a sumei de 5000 euro invocă că în cadrul pregătirii pentru dezbaterile judecătorești și acumulării probelor, s-a constatat că pârâtul, la data de *****, în timp ce se afla în căsătorie cu reclamanta, a încheiat cu BC „Moldova A groindbank” S.A. un contract de deschidere a contului de depozit „*****”, prin care a depozitat suma de 10 000 euro, cu scadența la data de 01.05.2024, beneficiind de o rată a dobânzii de 3,5%.

Subliniază că reclamanta, Ursu Olga, nu a avut cunoștință despre existența acestui depozit și a aflat despre el abia în momentul în care banca a remis contractul respectiv în adresa instanței de judecată, în cadrul prezentului proces.

Menționează că reclamanta nu a beneficiat în niciun mod de suma respectivă, nici pe parcursul căsătoriei, nici ulterior desfacerii acesteia, suma fiind gestionată exclusiv de către pârât, care a deținut controlul deplin asupra depozitului. Cu toate acestea, având în vedere că depozitul a fost constituit în perioada în care părțile se aflau în căsătorie, suma de 10000 euro reprezintă bun comun în devălmășie și, în consecință, urmează a fi partajată în conformitate cu regimul juridic aplicabil bunurilor dobândite în timpul căsătoriei.

Cu privire la solicitarea de compensare a folosinței exclusive a autoturismului invocă că la data de ***** s-a adoptat Hotărârea nr. 2-20262/2023, pe cauza ce ține de desfacerea căsătoriei dintre Ursu Olga și Ursu Victor. Hotărârea respectivă nu a fost contestată și a rămas definitivă la data de 25.10.2025. Prin urmare, din data de 25.10.2025, Ursu Olga și Ursu Victor nu mai sunt soț și soție.

Astfel, susține că din momentul desfacerii căsătoriei, autoturismul de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere *****, numărul de înmatriculare *****, care este proprietate comună în devălmășie a reclamantei și pârâtului, se află în posesia și folosința exclusivă a pârâtului Ursu Victor. Autoturismul constituie bun dobândit în timpul căsătoriei și, prin urmare, se prezumă a fi deținut în coproprietate comună în devălmășie, acesta este folosit exclusiv de pârât, care împiedică reclamanta să își exercite dreptul de coproprietar. Această situație contravine dispozițiilor legislației în vigoare privind folosința bunurilor comune, precum și standardelor europene de protecție a dreptului de proprietate.

În speță, folosirea exclusivă a autoturismului de către fostul soț, fără acordul coproprietarului și fără compensare, reprezintă o ingerință nejustificată în exercițiul dreptului de proprietate al reclamantei.

Prin urmare, reclamanta consideră că este îndreptățită să solicite o sumă de bani cu titlu de despăgubire pentru perioada în care a fost lipsită de folosința autoturismului, sumă ce poate fi evaluată pe baza tarifelor practicate pentru închirierea unui autoturism similar în Republica Moldova.

Respectiv, menționează că cel mai mic preț pentru închirierea unui automobil în Republica Moldova este de 20 euro pe zi (pentru modele inferioare decât automobilul în cauză), fapt confirmat prin extrasele de pe site-urile de închiriere a automobilelor anexate la prezenta cerere. Prin urmare, reclamanta a fost lipsită de folosința automobilului din momentul desfacerii căsătoriei timp de 229 de zile (25.10.2025 – momentul desfacerii căsătoriei și până la 09.06.2025 – momentul concretizării cerințelor), iar 20 euro x 229 zile = 4580 euro.

Cu referire la solicitarea de încasare ½ din valoarea aspiratorului și a mașinii de spălat comunică că în timpul căsătoriei, reclamanta și pârâtul au procurat mai

multe bunuri mobile comune, care la momentul de față au rămas doar în folosința și posesia pârâtului. Din toate bunurile procurate, reclamanta a reușit să obțină o confirmare doar despre procurarea aspiratorului robot de marca Roborock S5Max și a mașinii de spălat cu uscător de marca LG F4V5TG0W 8. Astfel, prin răspunsul și garanțiile oferite de magazinul Enter – proprietar Ultracom Electronic SRL (anexate la prezenta cerere), se confirmă faptul că Ursu Olga a procurat aceste bunuri în perioada în care se afla în căsătorie cu pârâtul.

La momentul de față, reclamanta invocă faptul că bunurile menționate au rămas în posesia pârâtului, iar acesta refuză returnarea lor. În aceste circumstanțe, întrucât bunurile sunt proprietate comună în devălmășie, iar pârâtul a decis să le păstreze în folosință exclusivă, reclamanta este îndreptățită să solicite ½ din valoarea acestor bunuri. Valoarea bunurilor este confirmată prin extrasele de pe site-ul magazinului Enter, anexate la prezenta cerere.

Cu referire la solicitarea de încasare a cheltuielilor pentru aplicarea măsurilor de asigurare indică că în momentul intentării prezentei acțiuni, a fost admisă cerința cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru asupra automobilului proprietate comună în devălmășie. Respectiv, pentru aplicarea măsurilor de asigurare, reclamanta s-a adresat executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu și a achitat suma de 3980 lei, fapt confirmat prin borderoul de calcul emis de executorul judecătoresc și bonul de plată anexate la prezenta cerere.

La 29.09.2025, în cadrul ședinței de judecată Ursu Victor a prezentat referință la cererea de concretizare a acțiunii. *(f.d. 180-185)*

Prin încheierea din 25.02.2026 s-a respins declarația de abținere a judecătorului-raportor de la examinarea prezentei cauze. (f.d. 25-26)

Poziția participanților la proces.

Reclamanta Ursu Olga și reprezentantul său, avocatul Briceac Ion în ședința de judecată au susținut integral cererea de chemare în judecată inițială și concretizată din motivele de fapt și de drept invocate solicitând admiterea integrală a acțiunii. Au mai explicat că a rămas fără nimic cu copilul pe drumuri, cu referire la invocarea pîrîtului că dînsa are alt automobil (Toyota Corola) dobândit pînă la căsătorie a declarat că e stricat și nu-l poate folosi, a explicat că aparatul de cafea a rămas la pîrît, la mediator nu s-a prezentat deoarece pîrîtul a avut ordonanța de protecție și nu s-a ajund la un numitor comun, a mai explicat că ea toți banii care cîștiga îi dădea în familie, iar pîrîtul strângea deoparte și chiar după ce se duceau la odihnă, el o punea să achite înapoi partea ei.

Pârâtul Ursu Victor și reprezentantul său avocatul Străistaru Valeriu în ședința de judecată au recunoscut parțial pretențiile înaintate de Ursu Olga menționând că este de acord să achite doar ¼ din costul automobilului Volkswagen, în rest a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii. A mai

explicat că are nevoie de automobil pentru a se deplasa, a considerat că argumentele reclamantei sunt ,,șiretlicuri" prin care se dorește de a beneficia de banii mamei lui, care ajutat mult familia lui, deoarece din salariu dînsul își permite doar să achite cheltuieli lunare pentru a supraviețui. A mai explicat că pînă la căsătorie a avut mașina care a vîndut-o cu 7000 euro, iar acel automobil procurat în căsătorie a cumpărat cu 14000 euro, banii pentru care a dat mama parțial. Cu referire la depozit a explicat că sunt banii care a acumulat mama lui și i-a transmis prin contract pentru a fi achitate cheltuieli pe care va avea tot mama. Cu referire la graficul de întrevederi cu copilul a comunicat că reclamanta nu-l respectă și nu-i dă voie să se vadă cu copilul invocînd diferite motive. Cu referire la aspirator a spus că e de acord să-l predea. Cu referire la mașina de spălat a explicat că e cumpărată de mama lui. Și tot mama achitat toate călătoriile în Italia și Grecia.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții la proces, analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată conchide admiterea parțială cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, iar potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Prin prisma art. 6 CEDO și a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 241 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că la data de *****a fost înregistrată căsătoria între Ursu Victor și Ursu Olga, la Primăria or. *****, iar prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 2-20262/24 din ***** căsătoria dintre aceștia a fost desfăcută. *(f.d. 68-69)*

Cu referire la partajarea proprietății comune.

Instanța de judecată reține că prin cererea de concretizare a pretențiilor, Ursu Olga solicită atribuirea unei sulte bănești în mărime de 5750,00 euro, ceea ce constituie 1/2 din valoarea autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere 2015, numărul de înmatriculare *****; încasarea din contul lui Ursu Victor în beneficiul lui Ursu Olga a sumei de 4749,5 lei, ceea ce constituie 1/2 din valoarea aspiratorului robot Roborock S5Max și a sumei de 7799,5 lei, ceea ce constituie 1/2 din valoarea mașinii de spălat cu uscător LG F4V5TG0W 8.

Actele cauzei denotă că, la 23.12.2020 pe numele lui Ursu Victor a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra automobilului de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere *****, numărul de înmatriculare *****, fapt confirmat prinn Adeverința eliberată de ASP la 20.03.2025. *(f.d. 120 Vol. I)*

Totodată, se atestă că 17.01.2021 Ursu Olga a procurat mașina de spălat cu uscător de marca LG F4V5TG0W 8/5 Wh la prețul de 15599 lei și la 20.03.2021 a

procurat aspiratorul robot de marca Roborock S5Max la prețul de 9499 lei. *(f.d.174-177 Vol. I)*

Aici, instanța remarcă că potrivit poziției invocată de reclamantă și confirmată de pârât, la moment bunurile menționate supra se află în posesiunea lui Ursu Victor.

În acest context, instanța de judecată reține că căsătoria între Ursu Olga și Ursu Victor a fost încheiată la *****și desfăcută la *****.

În conformitate cu art. 543 alin. (1) şi (2) Codul civil proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulţi titulari. Proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic.

Potrivit art. 544 Codul civil, proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părţi) sau prin nedelimitarea cotelor-părţi (proprietate în devălmăşie). Dacă bunul este comun, proprietatea pe cote-părţi se prezumă până la proba contrară. Coproprietarii devălmaşi pot atribui bunurilor comune regimul proprietăţii comune pe cote-părţi.

Conform art. 567 Codul civil, în cazul în care dreptul de proprietate aparţine concomitent mai multor persoane fară ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părţi ale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmăşie. Proprietăţii comune în devălmăşie se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părţi dacă prezenta secţiune nu prevede altfel.

Potrivit art. 571 Cod civil, împărțirea bunului proprietate comună în devălmăşie între coproprietarii devălmaşi se va face proporţional aportului fiecăruia la dobîndirea bunului. Pînă la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmaşi este prezumat a fi egal.

Conform art. 572 Cod civil, bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. (2) Orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară.

Potrivit art. 574 Cod civil, în cazul împărţirii bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale.(2) Bunurile proprietate comună în devălmăşie a soţilor pot fi împărţite atît la divorţ, cît şi în timpul căsătoriei. Împărţirea bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobîndite în viitor.

Conform art. 561 alin. (1) și (3) lit. a) Cod civil, partajul bunului proprietate comună pe cote-părţi se face în natură, proporţional cotei-părţi a fiecărui coproprietar. Dacă bunul proprietate comună ***pe cote-părţi este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură,*** partajul se face prin atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar sau în favoarea mai multor

coproprietari, la cererea lor comună. În cazul mai multor cereri de atribuire care se contrazic reciproc, instanţa de judecată aplică dispoziţiile art. 562 Cod civil.

Conform art. 562 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul mai multor cereri de atribuire care se contrazic reciproc, la atribuirea bunului către un coproprietar se iau în considerare necesităţile şi interesele speciale ale fiecărui coproprietar, dorinţa titularilor cotelor-părţi care formează majoritatea din toate cotele-părţi şi acordurile anterioare.

Din conținutul art. 571 Cod civil, coroborat cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, se deduce că până la o probă contrarie aportul coproprietarilor devălmași în dobândirea bunului comun este prezumat a fi egal.

În contextul celor expuse, instanța de judecată constată cu certitudine că automobilul de model Volkswagen Passat fiind procurat în perioada de căsătorie, aparține cu drept de proprietate comună a foștilor soți Ursu.

Aici, instanța apreciază ca neîntemeiate argumentele pârâtului precum că aportul exclusiv la procurarea automobilului la avut doar dânsul și a împrumutat bani de la mama sa, or instanței nu a fost prezentat contractul de împrumut sau careva probe în vederea confirmării acestor declarații.

Suplimentar, instanța reține că poziția cet. ***** - mamei pârâtului pe marginea acțiunii este previzibilă, însă nu poate răsturna regula generală conform căreia bunurile dobândite în timpul căsătoriei sunt proprietatea comună a soților.

Potrivit raportului de evaluare 02/46 din 11.02.2025 realizat de Biroul de evaluare „Expert-VM”, valoarea de piață a automobilului de model Volkswagen Passat constituie suma de 11500 Euro. *(f.d.93-105 Vol. I)*

Prin urmare instanța notează că nu i-au fost prezentate careva probe care să demonstreze că cineva din părți ar fi realizat achitarea unei sume ce depășește cuantumul a 50% la procurarea mijlocului de transport, a aspiratorului și a mașinii de spălat, or aceștia se aflau în căsătorie.

Suplimentar, instanța observă că atât explicațiile părților cât și replicile schimbate în cadrul procesului judiciar au demonstrat existența relațiilor ostile între foștii soți, fapt care se confirmă inclusiv prin depunerea de către reclamanta a cererii de eliberarea ordonanței de protecție în perioada cînd instanța a amînat deliberarea pentru pronunțarea hotărârii, care a fost respinsă prin încheierea nr. 2o-p/r-87/2026 din 19.02.2026.

Conform prevederilor art. 19 alin.(1) Codul familiei bunurile ”bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietății în devălmășie”, iar în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Codul familie ”bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației”.

Potrivit art.25 Codul familiei, împărțirea proprietății în devălmășie a soților poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi.

Conform art.26 alin. (2, 3) Codul familiei, instanţa judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părţi în proprietatea în devălmășie a soților, ţinînd cont de interesele unuia dintre soţi şi/sau de interesele copiilor minori. La împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor, datoriile comune se împart între ei proporţional cotelor-părţi ce le-au fost repartizate.

Conform art.1 din Protocolul 1 al CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional.

Conform art.46 din Constituţia Republicii Moldova, dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sînt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreapta şi prealabila despăgubire. Averea dobîndită licit nu poate fi confiscată, caracterul licit al dobîndirii se prezumă.

Astfel, luând în considerare faptul că bunurile mobile supus partajării au fost dobândite cu drept de proprietate de către soți în timpul căsătoriei, fapt necontestat și de către părți, instanța de judecată prin prisma art. 561, 571, 572, 574 Cod civil, în coroborare cu art. 562 consideră că urmează a fi admise solicitările privind partajul averii proprietate comună în devălmășie, și va dispune încasarea de la Ursu Victor în beneficiul Olgăi Ursu a sumei de 5750 (cinci mii șapte sute cincizeci) Euro cu titlu de sultă, ceea ce reprezintă ½ din valoarea autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), suma de 4749 (patru mii șapte sute patruzeci și nouă) lei 50 bani cu titlu de ½ din valoarea aspiratorului robot Roborock S5Max, suma de 7799 (șapte mii șapte sute nouăzeci și nouă) lei 50 bani cu titlu de ½ din valoarea mașinii de spălat cu uscător LGF4V5TG0W8.

Cu referire la încasarea sumei de 5000 Euro.

Instanța de jduecată reține că Ursu Olga solicită încasarea din contul lui Ursu Victor a sumei de 5 000 euro, ceea ce constituie 1/2 din suma de 10000 euro, care a fost depozitată de către Ursu Victor la BC „Moldova Agroindbank” S.A., prin cererea-contract de deschidere a contului de depozit „*****” din *****.

Aici instanța subliniază faptul că însăși reclamanta în cerere indică că *„nu a avut cunoștință despre existența acestui depozit și a aflat despre el abia în momentul în care banca a remis contractul respectiv în adresa instanței de judecată, în cadrul prezentului proces”.* Or, această împrejurare prezintă relevanță pentru aprecierea naturii juridice a sumei respective și a intenției reale în care aceasta a fost transmisă și păstrată.

Prin urmare, deși depozitul a fost constituit în perioada în care părțile se aflau în căsătorie, iar, în principiu, bunurile dobândite în această perioadă beneficiază de prezumția legală a comunității de bunuri, instanța reține că această prezumție nu are caracter absolut, ci poate fi răsturnată prin probe pertinente și concludente care demonstrează o altă proveniență a bunului sau o altă destinație juridică a acestuia.

În speță, instanța remarcă faptul că reclamanta nu a prezentat probe din care să rezulte că suma de 10000 euro ar proveni din veniturile comune ale soților sau că aceasta ar fi fost acumulată prin contribuția comună a părților. Mai mult, lipsa totală de cunoaștere a reclamantei despre existența depozitului respectiv diminuează caracterul verosimil al susținerii potrivit căreia suma ar fi reprezentat un bun comun administrat în interesul familiei.

Dimpotrivă, aceste circumstanțe oferă credibilitate poziției expuse de pârât în referința la cererea de concretizare a acțiunii *(f.d. 180-185, Vol. I)*, potrivit căreia suma de 10000 euro nu îi aparținea în proprietate personală și nici nu constituia un activ comun al soților, ci reprezenta o sumă de bani transmisă de către mama acestuia, *****, cu titlu de păstrare pentru o perioadă nedeterminată pentru ca pîrîtul să poată să achite cheltuielile intervenite ocazional a mamei sale.

În susținerea acestei poziții, pârâtul a prezentat declarația pe propria răspundere a cet. *****, autentificată de notarul Bîstrițcaia Tatiana la 18.08.2025, în care aceasta a indicat expres că *„suma de 10000 EUR (zece mii euro) am transmis-o fiului meu, Ursu Victor, cu titlu de păstrare pe perioadă nedeterminată, pentru a fi utilizată la nevoie în rezolvarea unor probleme casnice – fiind necesară schimbarea acoperișului casei, aflat într-o stare deteriorată – și pentru eventuale cheltuieli de sănătate”.*

Instanța apreciază că această declarație este concordantă cu explicațiile oferite de pârât pe parcursul examinării cauzei și corespunde conduitei efective a părților, inclusiv împrejurării că reclamanta nu a cunoscut despre existența depozitului și nu a exercitat niciun act de dispoziție sau administrare asupra sumei respective. În lipsa unor probe contrare care să demonstreze că mijloacele financiare depuse aparțineau foștilor soți cu titlu de proprietate comună, instanța consideră că nu poate opera în mod automat prezumția caracterului comun al sumei respective doar prin simplul fapt al constituirii depozitului în perioada căsătoriei.

În contextul celor expuse instanța va respinge ca neîntemeiată cerința cu privire la încasarea sumei de 5000 euro, ceea ce constituie 1/2 din suma de 10000 euro, care a fost depozitată de către Ursu Victor la BC „Moldova Agroindbank” S.A., prin cererea-contract de deschidere a contului de depozit „*****” din *****.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei aferentă folosirii automobilului.

Instanța reține că prin cererea concretizată se solicită încasarea din contul lui Ursu Victor în beneficiul lui Ursu Olga a sumei de 4 580 euro (20 euro pe zi, în

total 229 de zile), ceea ce constituie o compensație bănească echivalentă valorii folosinței exclusive de către Ursu Victor a autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), anul de producere 2015, numărul de înmatriculare *****, pentru perioada 25.10.2025 (momentul desfacerii căsătoriei) – 09.06.2025.

Instanța de judecată apreciază această pretenție ca lipsită de orice temei juridic, or în susținerea acesteia a invocat faptul că „*folosirea exclusivă a autoturismului de către fostul soț, fără acordul coproprietarului și fără compensare, reprezintă o ingerință nejustificată în exercițiul dreptului de proprietate al reclamantei”.*

În acest context, instanța reiterează că între foștii soți există relații tensionate survenite în legătură cu divorțul acestora, însă simpla existență a unor neînțelegeri familiale sau a unui conflict între coproprietari nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru acordarea unei compensații bănești.

Astfel, dat fiind faptul că această pretenție este pur declarativă, reclamanta nu a prezentat niciun probatoriu pertinent și concludent care să confirme existența unui prejudiciu real și efectiv cauzat prin folosirea autoturismului de către pârât. Mai mult, nu au fost prezentate dovezi care să ateste că reclamanta a fost lipsită în mod efectiv de posibilitatea de a utiliza bunul comun, că ar fi solicitat transmiterea bunului în folosință comună ori alternativă și că pârâtul ar fi refuzat în mod expres asemenea solicitări.

Totodată, instanța observă că reclamanta nu a indicat criteriul în baza căruia a stabilit cuantumul pretinsei compensații de 20 euro pe zi și nu a prezentat niciun raport de evaluare, contracte similare de locațiune ori alte înscrisuri care ar demonstra valoarea reală a folosinței autoturismului pentru perioada pretinsă. Or, pretențiile patrimoniale urmează a fi probate prin mijloace de probă pertinente și concludente, iar nu prin simple estimări unilaterale.

De asemenea, instanța reține că folosirea temporară a bunului comun de către unul dintre coproprietari, în lipsa demonstrării relei-credințe sau a împiedicării efective a celuilalt coproprietar de a exercita posesia și folosința bunului, nu generează automat obligația de achitare a unei compensații bănești.

Prin urmare, în lipsa unor probe suficiente care să confirme caracterul abuziv al folosinței exclusive a autoturismului de către pârât, existența unui prejudiciu patrimonial cert, precum și întinderea acestuia, instanța apreciază pretenția privind încasarea sumei de 4580 euro ca fiind pur declarativă, motiv din care urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: h) cheltuielile de executare a actelor judiciare.

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care menționează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantei a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La caz, se reține că reclamanta a fost invocă cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru și cheltuieli de executare a încheierii privind asigurarea acțiunii.

Astfel, prin Încheierea nr. 2-22801/2023 din 13.11.2023 s-a admis parțial cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. *(f.d. 27-30 Vol. I)*

Potrivit ordinului de încasare a numerarului din 12.12.2023 *(f.d. 179 Vol. I),* se atestă faptul că reclamanta Ursu Olga a achitat în contul executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie suma de 3980 lei în temeiul procedurii de executare nr. 056-1793/2023 din 08.12.2023 *(f.d. 178 Vol. I).*

Astfel, instanța de judecată repartizează cheltuielile de judecată între părţi şi compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenţii şi consideră necesar de a încasa de la Ursu Victor în beneficiul Olgăi Ursu cheltuielile de judecată, formate din: 3980 (trei mii nouă sute optzeci) lei cu titlu de cheltuieli de asigurare și 200 (două sute) lei cu titlu de taxa de timbru.

Totodată, instanța reține că prin încheierea din 13.11.2023 reclamanta a fost scutită de la plata taxei de stat. *(f.d. 24-25 Vol. I)*

Astfel, dat fiind faptul că acțiunea reclamantei urmează a fi admisă parțial, la caz, se impune necesitatea de a încasa taxa de stat din contul pârâtului în beneficiul Statului.

În conformitate cu art. 83 CPC, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi ***valoarea acţiunii***, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023. (3) Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvenţională, cererea de intervenţie principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti, precum şi alte cereri prevăzute la pct.1 din anexa nr.1 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Astfel, instanța reiterează că prin prezenta hotărâre urmează a fi încasat din contul pârâtului sumele de 5750 Euro; 4749,50 lei și 7799,50 lei.

Se constată că suma de 5750 Euro reprezintă echivalentul a 115599,72 lei (conform curs BNM din 09.03.2026), iar valoarea acțiunii constituie suma de 128148,72 lei.

Conform pct. 1.1.3 din Anexa 1 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, dacă valoarea acțiunii este de 50001-1500000 lei, taxa de stat constituie 2050 lei + 3 % din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei.

Prin urmare, în contextul celor expuse supra, se constată că taxa de stat corespunzătoare pretențiilor admise constituie ***suma de 4395 lei***, și instanța de judecată va dispune încasarea acesteia din contul lui ursu Victor în beneficiul Statului cu titlu de taxa de stat proporțional pretențiilor admise.

În aceste circumstanțe, instanța investită cu examinarea litigiului diferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu art.236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Olga către Ursu Victor, cu privire la partajarea bunului proprietate comună în devălmășie.

Se încasează din contul lui Ursu Victor în beneficiul Olgăi Ursu suma de 5750 (cinci mii șapte sute cincizeci) Euro cu titlu de sultă, ceea ce reprezintă ½ din valoarea autoturismului de model Volkswagen Passat (*****), suma de 4749 (patru mii șapte sute patruzeci și nouă) lei 50 bani cu titlu de ½ din valoarea aspiratorului robot Roborock S5Max, suma de 7799 (șapte mii șapte sute nouăzeci și nouă) lei 50 bani cu titlu de ½ din valoarea mașinii de spălat cu uscător LGF4V5TG0W8.

Se încasează din contul lui Ursu Victor în beneficiul Olgăi Ursu cheltuielile de judecată formate din: 3980 (trei mii nouă sute optzeci) lei cu titlu de cheltuieli de asigurare și 200 (două sute) lei cu titlu de taxa de timbru.

În rest pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Se încasează din contul lui Ursu Victor în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 4395 (patru mii trei sute nouăzeci cinci) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător **Muruianu Maria**

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Muruianu Maria***